

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων τὴν Πέμπτην, 25^η Μαρτίου /7^η Ἀπριλίου 2011, εἰς πάσας τὰς Μονὰς καὶ τὰς ἐνορίας αὐτοῦ, κυρίως ὅμως εἰς τὸ ἐν Ναζαρέτ σεπτὸν προσκύνημα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ὡς ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης διδασκόμεθα, εἰς τὴν πόλιν Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, εἰς τὴν ὁποίαν κατώκησεν ὁ Κύριος καὶ ἐκ τῆς ὁποίας Ναζωραῖος ἐκλήθη, ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ εἰς ἀγνὴν Παρθένον Μαρίαν καὶ προσφωνῶν αὐτὴν διὰ τοῦ «Χαῖρε Κεχαριτωμένη», ἀνήγγειλε τὴν ἐξ αὐτῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐνανθρώπισιν τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Αὐτοῦ, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν πόλιν τοῦ βορείου Ἰσραήλ, ἀριθμοῦσαν περὶ τοὺς ἐνενήκοντα χιλιάδας κατοίκους, Χριστιανούς καὶ Μουσουλμάνους, εἰς τὴν παλαιὰν κυρίως Ναζαρέτ καὶ Ἰουδαίους εἰς τὴν νέαν κυρίως Ναζαρέτ διατηρεῖ Ἑλληνορθόδοξον Ἀραβόφωνον Κοινότητα τὸ Πατριαρχεῖον, ἀριθμοῦσαν περὶ τὰ 18.000 μέλη, ποιμαινομένην ὑπὸ τοῦ μονίμως κατοικοῦντος ἐν αὐτῇ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ μέ τὴν συνεργασίαν καὶ βοήθειαν τῶν ἀραβοφώνων ἱερέων.

Εἰς ταύτην τὴν πόλιν καὶ εἰς τὸ Ἱερόν αὐτῆς Ὀρθόδοξον προσκύνημα μετὰ τοῦ Ναοῦ, ἐν ᾧ καὶ ἡ πηγὴ, προσῆλθεν ἐνωρίς τὴν ὥς ἄνω ἡμέραν ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετὰ συνοδείας Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων.

Ἐνταῦθα μετὰ τὴν ἐν Μητροπόλει καὶ τῷ προσκυνήματι ὑποδοχὴν, ἐτέλεσε τὴν θ. Λειτουργίαν, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιγραμματεῶς, τῶν ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσίας παρεπιδημούντων, Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Οὐκρανίας κ. Βλαδιμήρου, Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Περεγιασλάφ –Χμελίτσκ κ. Ἀλεξάνδρου, Πολταῦα κ. Φιλίππου Μουκάτσεβο κ. Θεοδώρου καὶ Παϊσίου ἐκ Πολωνίας, πλειάδος ἱερέων, ἱεροδιακόνων καὶ τῆς χορωδίας τῆς Ναζαρέτ μετὰ τῆς ἐξ Ἀκκρης χορωδίας, καθοδηγουμένης ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου, βυζαντινῷ τῷ ὕφει καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψαλλοῦσης, μετὰ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος Ἑλληνοφώνων, Ἀραβοφώνων, Ρωσοφώνων καὶ Ρουμανοφώνων, δι' ὃ καὶ ἡ θ. Λειτουργία καὶ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν ἰδίαν ἐκάστου διάλεκτον.

Εἰς τὸ ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ Κοινωνικοῦ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια παρθενικὴ πανήγυρις. Τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται, ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται, ἡ Εὐὰ τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεχρημάτικεν. Ὡ μυστήριον! Ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος.

Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι. Παρθενική γαστήρ τόν Υἱόν ὑποδέχεται. Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται. Πατήρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ καί τό συνάλλαγμα, κατά κοινήν πραγματεύεται βούλησιν. Ἐν ᾧ καί δι' οὗ σωθέντες συνωδᾷ τῷ Γαβριήλ, πρὸς τήν Παρθένον βοήσωμεν: Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά σου, ἐξ ἧς σωτηρία, Χριστός ὁ θεὸς ἡμῶν, τήν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτόν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Μέ τρόπον ὕμνολογικόν, δοξολογικόν, ἀλλά καί θεολογικόν τιμᾷ σήμερον ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διὰ στόματος τοῦ Ἱεροσολυμίτου Ἁγίου Ἀνδρέου, τό Πανάγιον ἐν ἀνθρώποις πρόσωπον τῆς ἐκ Ναζαρέτ Παρθένου Μαρίας. Τό πρόσωπον, τό ὁποῖον ἀποτελεῖ τό κεφάλαιον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου καί συγχρόνως τήν φανέρωσιν τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου.

Τό μυστήριον δέ τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τήν θείαν ἐν Χριστῷ Οἰκονομίαν, κατά τήν ὁποίαν, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός: «Ὁ Λόγος τοῦ θεοῦ ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν. Ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῇ Παρθένῳ ἐπέστη. Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τήν σφραγίδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τόν πρό αἰώνων Λόγον καί Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ ὁ θεὸς τό γένος τῶν ἀνθρώπων».

Ἐάν ὁ λόγος ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου εἶναι προϊόν τῆς ἀπείρου ἀγάπης τοῦ θεοῦ, ὁ λόγος συγχύσεως μεταξύ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ ἑλλειψις τῆς ἀληθοῦς θεογνωσίας, ἡ ὁποία ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπον ἐκ τῆς πλάνης τῆς ἐπινοίας αὐτῶν καί συνεπῶς ἐκ πάσης μορφῆς εἰδωλολατρίας. Τοῦτο δέ ὀφείλεται εἰς τήν ἀνθρωποκεντρικὴν καί οὐχί τήν θεοκεντρικὴν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι (τῷ Πνεύματι τοῦ Χριστοῦ) θεώρησιν τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀνθρώπων ὡς καί τοῦ τρόπου συνυπάρξεως αὐτῶν: «Καθάπερ τινα σφραγίδα τῆς ἑαυτοῦ φύσεως», λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, «ἐνέπηξεν ὁ Δημιουργός τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τουτέστιν τήν πνοήν τῆς ζωῆς, δι' ἧς πρὸς τό ἀρχέτυπον διεπλάττετο κάλλος, ἀπετελεῖτο δέ κατ' εἰκόνα τοῦ Κτίσαντος...δυνάμει τοῦ ἐνοικισθέντος αὐτῷ Πνεύματος», (Κυριλλ., Ἰωαν. 9,1).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τήν σφραγίδα τῆς θείας φύσεως τοῦ Δημιουργοῦ, δηλονότι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διεφύλαξε καί ἡ Παρθένος Μαρία, ἡ ὁποία ἀνεδείχθη τιμιωτέρα τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ.

Τό πάντιμον πρόσωπον, ἀγαπητοί μου, τῆς θεοτόκου Μαρίας ἀναγνωρίζεται ὡς τό μέγα καί θαυμαστόν τῆς ἀνθρωπότητος μυστήριον. Καί τοῦτο διότι ἡ Μαρία τῆς Ναζαρέτ εἶναι τό ἀναμφισβήτητον ἱστορικόν πρόσωπον, τό ὁποῖον συμμετέχει τόσον εἰς τόν ἄγνωστον ὄντως τρόπον τῆς κενώσεως τοῦ θεοῦ Πατρός, ὅσον καί εἰς τόν ἄφραστον τρόπον τῆς συλλήψεως τοῦ θεοῦ Λόγου. «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτήν», λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «κατά τόν τοῦ Κυρίου λόγον, ὃν εἶπεν ὁ Ἄγγελος καθαῖρον αὐτήν καί δύναμιν δεκτικὴν τῆς τοῦ Λόγου θεότητος παρέχον, ἅμα δε καί γεννητικὴν. Καί τότε ἐπεσκίασεν ἐπ' αὐτήν ἡ τοῦ θεοῦ τοῦ Ὑψίστου ἐνυπόστατος σοφία καί δύναμις, ὁ Υἱός τοῦ θεοῦ ὁ τῷ Πατρί ὁμοούσιος οἶονεῖ θεῖος σπόρος καί συνέπηξεν ἑαυτῷ ἐκ τῶν ἀγνῶν καί καθαρωτάτων αὐτῆς αἱμάτων σάρκα ἐμψυχουμένην ψυχῇ λογικῇ τέ καί νοερᾷ, ἀπαρχὴν τοῦ ἡμετέρου φυράματος, οὐ σπερματικῶς, ἀλλὰ δημιουργικῶς διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Διὰ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπὶ τήν Μαριάμ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις καί

πάλιν «διεπλάττετο πρὸς τὸ ἀρχαῖον κάλλος αὐτεξουσίως: «Εἶπε δέ Μαριάμ, ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμα Σου», (Λουκ. 1,38). Τὸ «ἀρχαῖον δέ κάλλος» δέν εἶναι ἄλλον ἀπὸ τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, τὸ ὁποῖον ἀπώλεσεν ὁ ἄνθρωπος, ὁ παλαιὸς Ἀδάμ, μέ ἀποτέλεσμα νά περιβληθῇ, ὡς λέγει ὁ μελωδὸς Ἀνδρέας Ἱεροσολυμίτης, τὸν στολισμόν τῆς αἰσχύνης «καθάπερ φύλλα συκῆς» εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτεξουσίων αὐτοῦ παθῶν.

Εἰς τὴν κοινωνίαν αὐτοῦ τούτου τοῦ «πρωτοκτίστου καὶ θεοῦ κάλλους» θέλων ὁ θεὸς νά ἀποκαταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον «ἐξαπέστειλεν ὁ θεός», κηρύττει ὁ θεσπέσιος Παῦλος, «τόν Υἱόν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς...ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν», (Γαλ. 4, 4-5).

Ὑμνολογῶν τὴν θεοτόκον ὁ ὁσιος Ἰωσήφ ὁ μελωδὸς λέγει: «Ὁ θεοῦ θεὸς Λόγος, ζητῶν θεῶσαι τὸν ἄνθρωπον Ἀγνή (Παρθένε), ἐκ σοῦ σαρκουῖται, καὶ βροτὸς ὁράται, Ὦν ἀπαύστως δυσώπει, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν καιρῷ τῆς ἀπολογίας».

Ὦντως, ἀγαπητοί μου, ἡ θέωσις ἢ, ἂν θέλετε, ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀκατανόητος καὶ ἀκατόρθωτος ἄνευ τῆς σαρκώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, περὶ οὗ μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής: «Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», (Ἰωαν. 1,14). Πολλῷ δέ μᾶλλον ἀκατανόητος καὶ ἀκατόρθωτος εἶναι ἡ θέωσις τοῦ ἀνθρώπου ἄνευ τῆς Παρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας, ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὁποίας ἀπερρίφθη καὶ κατηργήθη πᾶσα περὶ θεοῦ φιλοσοφική καὶ ἰδεολογική ἢ καλλίτερον εἶπεῖν μεταφυσική ἀντίληψις. Ἰδοὺ διατί ὁ μέγας Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας μας Σωφρόνιος, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων (κατὰ παράδοσιν) ἀναφωνεῖ πρὸς τὴν θεοτόκον λέγων: «Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα, Χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα. Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί. Χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί. Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων (τῶν φιλοσόφων) τάς πλοκάς διασπῶσα. Χαῖρε, τῶν ἀλιέων (τῶν Ἀποστόλων) τάς σαγήνας πληροῦσα».

Τῶν Εὐαγγελίων τῆς ἐνθέου χαρᾶς γενόμενοι καὶ ἡμεῖς κοινωνοί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, σήμερον ἐν τῷ Κυριακῷ καὶ εὐχαριστιακῷ τοῦ Χριστοῦ σώματι τῆς ἀναπλάσεως ἡμῶν καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀποπλύνσεως ἡμῶν ἐν ἀγαλλιάσει βοήσωμεν:

«Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν». Ἀμήν.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακὸς ἐδεξιώθη εἰς νηστήσιμον τράπεζα μέ ἰχθῦς κατὰ τὸ Τυπικόν τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον τὴν συνοδείαν Αὐτοῦ, τοὺς ἐορταστάς, ἱερεῖς, πάλτας, ἐπιτρόπους καὶ μέλη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ngg_shortcode_0_placeholder